

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 65/2018-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou KubalaLegal s. r. o., Mlynárska 16, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Jozef Kubala, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Csp 65/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDAKOVANÉ] n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 65/2018-10 z 25. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Csp 65/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti predovšetkým vyplynulo:

„... Doterajší priebeh konania pred okresným súdom:

1. *sťažovateľka podala dňa 08.11.2016 prostredníctvom právneho zástupcu na Okresný súd Košice II žalobu o zaplatenie 1659,70 EUR s príslušenstvom a návrh na vydanie platobného rozkazu;*

2. *konajúci súd vydal dňa 29.11.2016 vo veci platobný rozkaz (doručený právnenému zástupcovi sťažovateľky dňa 5.12.2016);*

3. *proti platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 9.12.2016 odpor, ktorý bol doručený na okresný súd dňa 14.12.2016;*

4. *konajúci súd doručil právnenému zástupcovi sťažovateľky dňa 02.03.2017 nasledovné písomné rozhodnutia a podania:*

a. *uznesenie vydané dňa 30.1.2017, v ktorom vyzval sťažovateľku, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k odporu žalovaného;*

b. *odpor žalovaného zo dňa 9.12.2016;*

c. *uznesenie vydané dňa 24.2.2017, ktorým konajúci súd zrušil platobný rozkaz;*

d. *poučenie o procesných právach a povinnostiach datované k 30.1.2016 (zjavná chyba v dátume, správny dátum mal byť 30.1.2017), v ktorom (okrem iného) vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 177 ods. 2 písm. b/ CSP;*

5. *sťažovateľka dňa 17.03.2017 (na základe výzvy okresného súdu doručenej dňa 02.03.2017) predložila okresnému súdu vyjadrenie k odporu, v ktorom okrem iného okresnému súdu oznámila, že s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 177 ods. 2 písm. b/ CSP súhlasí;*

6. sťažovateľka doručila dňa 28.08.2017 okresnému súdu písomné podanie - urgencia vo veci, v ktorej vyzvala súd na poskytnutie informácií, aké procesné prekážky bránia ďalšiemu konaniu vo veci, resp. aké procesné úkony boli v uvedenej právnej veci vykonané a súčasne vyzvala konajúci súd, aby v predmetnej právnej veci konal a vo veci rozhodol;

7. sťažovateľka doručila dňa 02.10.2017 okresnému súdu sťažnosť na postup súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov;

8. okresný súd doručil právnemu zástupcovi sťažovateľky dňa 9.10.2017 odpoveď predsedu okresného súdu na sťažnosť;

9. z odpovede predsedu okresného súdu na sťažnosť vyplýva, že až dňa 6.9.2017 (t.j. po doručení urgencie žalobcu zo dňa 28.8.2017) dal zákonný sudca pokyn pre doručenie vyjadrenia žalobcu zo dňa 17.3.2017 žalovanému;

10. dňa 11.10.2017 doručil okresný súd do elektronickej schránky právneho zástupcu sťažovateľky oznámenie o tom, že konanie v predmetnej právnej veci vedenej pod sp. zn. 37Csp/65/2016 je zo zákona prerušené z dôvodu, že žalovaný je v konkurze;

11. podľa údajov zverejnených v obchodnom vestníku nebolo ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti (19.10.2017) ani len začaté konkurzné konanie proti žalovanému ani vyhlásený konkurz na žalovaného.

... K právnej a skutkovej zložitosti veci vrátane jej povahy treba uviesť, že sťažovateľka v rozkaznom konaní uplatnila nárok zo spotrebiteľského vzťahu, ktorý bol nesporný a okrem listinných dôkazov nevyžadoval žiadne dokazovanie. Právne posúdenie skutkového stavu je jednoduché, v podstate ide o právny vzťah zo životného poistenia, ktorý bol založený zmluvou o poistení. Dokazuje to aj obsah odporu.

Sťažovateľka sa žiadnym spôsobom nepričinila o zbytočné prietahy. Na všetky úkony súdu odpovedala bez zbytočného odkladu.

Z postupu okresného súdu však vyplývajú dva ústavne významné zbytočné prietahy. Doručenie odporu trvalo takmer tri mesiace. Napriek tomu, že podaním zo 17. marca 2017 sťažovateľka súhlasila s rozhodnutím vo veci samej bez nariadenia pojednávania, do podania tejto sťažnosti nebolo vo veci rozhodnuté; okresný súd dokonca nepravdivo tvrdil, že konanie bolo prerušené pre začatia konkurzného konania, čo ku dňu podania sťažnosti sa ešte nemohlo stať.

... Sťažovateľka sa domáha, po vyslovení porušenia jej základných práv aj primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1000 eur. Svoju požiadavku odôvodňuje tým, že v skutkovo a právne jednoduchej veci bol okresný súd, až na vydanie platobného rozkazu, úplne nečinný a aj jednoduchý úkon doručenia odporu mu trval takmer tri mesiace. Keďže vo veci samej už hrozí prerušenie konania pre začatie konkurzu voči žalovanej spoločnosti tak sťažovateľka príde aj o možnosť uplatňovania svojej pohľadávky ako prednostnej; ak by okresný súd totiž rozhodol, rozsudok by zakladal iné, výhodnejšie poradie pri uspokojovaní z konkurznej podstaty. “

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37Csp/65/2016 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice II prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 37Csp/65/2016 konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 1000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd Košice II je povinný nahradiť sťažovateľke [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. “

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1SprV/130/2018 z 19. februára 2018 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu zo 7. marca 2018.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„... Po oboznámení sa s obsahom predmetného spisu, v ktorom sú namietané prietahy a podanej sťažnosti, Vám predkladám nasledujúce stanovisko zamerané na Vami položené otázky:

- z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti možno spor hodnotiť ako súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

- procesné úkony od podania návrhu doposiaľ:

- žaloba o zaplatenie 1659,70 € s príslušenstvom bola sťažovateľkou podaná na tunajšom súde dňa 8.11.2016.

- dňa 29.11.2016 bol vo veci vydaný platobný rozkaz.

- dňa 14.12.2016 podala žalovaná poisťovňa proti platobnému rozkazu odpor,

- na základe podaného odporu bol platobný rozkaz uznesením zo dňa 24.2.2017 zrušený.

- uznesením zo dňa 30.1.2017 bola sťažovateľka vyzvaná na vyjadrenie sa k podanému odporu, uvedenie ďalších skutočností a preukázanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Obe vyššie uznesenia prevzal právny zástupca sťažovateľky dňa 2.3.2017.

- dňa 17.3.2017 sa sťažovateľka cestou svojho právneho zástupcu k podanému odporu vyjadrila.

- dňa 28.8.2017 podala sťažovateľka cestou svojho právneho zástupcu urgenciu vo veci.

- dňa 6.9.2017 dal zákonný sudca pokyn pre doručenie vyjadrenia sťažovateľky zo dňa 17.3.2017 žalovanej, ktorá zásielku prevzala 18.9.2017.

- dňa 2.10.2017 podala sťažovateľka predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

- dňa 11.10.2017 oznámil konajúci sudca sťažovateľke, že dané konanie je zo zákona prerušené, nakoľko žalovaná je v konkurze.

- dňa 19.10.2017 oznámil konajúci sudca sťažovateľke, že žalovaná nie je v konkurze, ale v nútenej správe.

- v novembri 2017 bolo v danej veci určené pojednávanie na deň 12.2.2018.

- dňa 9.2.2018 bolo pojednávanie, určené na deň 12.2.2018, zrušené zo zdravotných dôvodov sudcu. Navyše toto pojednávanie bez ohľadu na zdravotný stav zákonného sudcu by sa vzhľadom na ust. § 47 ods. 1 veta prvá zák. č.7/2005 nemohlo uskutočniť.

- prekážky postupu konania podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (§ 162 a nasl. Civilného sporového poriadku) neboli zistené.

- prietahy spôsobené sťažovateľkou neboli zistené.

- zo strany súdu došlo k ojedinelému prietahu, a to odo dňa 22.3.2017, kedy bola na uznesení zo dňa 24.2.2017 vyznačená právoplatnosť, do dňa 6.9.2017, kedy dal zákonný sudca pokyn pre doručenie vyjadrenia zo dňa 17.3.2017 žalovanej.

- záver, či tento jediný prietah v trvaní 5 mesiacov a 14 dní je zbytočným prietahom, ponechávam na zvážení ústavného súdu.

- záverom uvádzam, že po podaní sťažnosti predsedovi súdu bol vo veci určený termín pojednávania, preto podanie takejto sťažnosti považujem za postačujúcu nápravu aj za predpokladu, že vyššie uvedený prietah by bol vyhodnotený ako zbytočný prietah. Celkovú dĺžku predmetného konania možno tiež považovať za prijateľnú a ústavne akceptovateľnú. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že na majetok žalovanej spoločnosti bol dňa 29.1.2018 vyhlásený konkurz (Obchodný vestník 20/2018), preto vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie zákona č. 7/2005 Z.z. je sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľka žiada prikázať tunajšiemu súdu v danej veci konať bez zbytočných prietahov, bezpredmetná...

Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho. “

3.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom podaní k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedol:

«Právnemu zástupcovi sťažovateľky bolo dňa 01.03.2018 doručené vyjadrenie okresného súdu Košice II k sťažnosti datované ku dňu 19.2.2018, v ktorom je uvedené, okrem iného, že zo strany okresného súdu došlo k ojedinelému prietahu v konaní v trvaní 5 mesiacov a 14 dní. V predmetnom vyjadrení následne predseda okresného súdu uvádza, že „po podaní sťažnosti predsedovi súdu bol vo veci určený termín pojednávania, preto podanie takejto sťažnosti považujem za postačujúcu nápravu... Celkovú dĺžku predmetného konania možno tiež považovať za prijateľnú a ústavne akceptovateľnú“.

Ani s jedným z uvedených tvrdení nemôžeme súhlasiť a nad rámec toho, čo už bolo uvedené v sťažnosti zo dňa 19.10.2017, k veci uvádzame:

Sťažnosť na postup súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov doručila sťažovateľka predsedovi okresného súdu 02.10.2017, čomu predchádzala urgencia vo veci doručená tomuto súdu dňa 28.08.2017. Termín pojednávania bol však podľa predvolania na pojednávanie určený až dňa 23.11.2017 (predvolanie bolo doručené sťažovateľke dňa 30.11.2017). Aj v tomto prípade je potrebné konštatovať, že jednoduchý úkon určenia termínu pojednávania vo veci trval okresnému súdu od predchádzajúceho procesného úkonu súdu (pokyn zákonného sudcu zo dňa 6.9.2018 pre doručenie vyjadrenia žalobcu zo dňa 17.3.2017 žalovanému) takmer tri mesiace. Nestotožňujeme sa preto s tvrdením predsedu okresného súdu o dostatočnosti vykonanej nápravy.

Od vydania uznesenia o zrušení platobného rozkazu (24.2.2017) do určenia termínu pojednávania (23.1.2017) ubehlo deväť mesiacov, preto ani tvrdenie o prijateľnosti a ústavnej akceptovateľnosti celkovej dĺžky konania nemožno považovať za adekvátne. S odvolaním sa na doposiaľ uvedené sme názoru, že Okresný súd Košice II pri prerokovaní veci vedenej pod sp. zn. 37/Csp/65/2016 nepostupoval bez zbytočných prietahov.

V nadväznosti na výzvu Ústavného súdu týmto oznamujeme, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

Súčasne oznamujeme súdu, že sťažovateľka si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 475,05 EUR (štyristosedemdesiatpäť eura päť centov).»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktorá je uvedená v bode I./3.1 tohto nálezu, možno konštatovať, že tieto skutkové okolnosti sa spornými nestali, keďže ani sťažovateľka vo svojej replike nemala námietky proti takto opísanému skutkovému stavu. Rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu

súvisiaceho spisu, preto pri posudzovaní napadnutého konania z týchto vychádzal, avšak opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Košice II v konaní „o zaplatenie 1 659,70 € s príslušenstvom“ vedenom pod sp. zn. 37 Csp 65/2016 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci

v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

11. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

12. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda neprimeraná dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

13. *Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že ako to z chronológie úkonov uvedených vo vyjadrení predsedu okresného súdu v bode I./3.1 tohto nálezu vyplýva, okresný súd bol v danej veci nečinný od 17. marca 2017 do 6. septembra 2017. V uvedenom období teda minimálne šesť mesiacov nebol postup okresného súdu v napadnutom konaní bez prietáhov.*

Ústavný súd však poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, II. ÚS 217/2013 II. ÚS 506/2017), podľa ktorej nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné priesťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že aj keď postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol vždy efektívny, nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného konania považovať postup okresného súdu v ňom za porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

14. Sťažovateľka okrem vyslovenia porušenia označených základných práv navrhla, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priesťahov, a domáhala sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

14.1 Pokiaľ ide o návrh sťažovateľky, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu postupovať v napadnutom konaní bez zbytočných priesťahov, ústavný súd pripomína svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej ústavný súd nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu, tak ako je to v prípade prerušenia konania, neposudzuje v zásade ako zbytočné priesťahy v súdnom konaní (napr. II. ÚS 3/00, I. ÚS 78/02, III. ÚS 42/02). Vzhľadom na to, že na majetok žalovanej spoločnosti bol 29. januára 2018

vyhlásený konkurz, teda zo zákona došlo k prerušeniu napadnutého konania (§ 47 ods. 1 prvá veta zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), neprichádzalo už ani do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

14.2 V zmysle § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'účinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v predmetnom prípade ústavný súd nevyhovел návrhu s'ťažovateľky na vyslovenie porušenia označených práv, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už nemusel zaoberať.

14.3 Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže s'ťažovateľka v konaní neuspela, ústavný súd nemohol s'ťažovateľke priznať náhradu trov konania.

15. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2018